

1887. okt. 1-től 1890. okt. 19-ig a Népszínház tagja. 1891-ben a debreceni színház társigazgatója, onnan Budára szerződik. 1897–1901-ig a Vígszínház tagja (megvált 1901. márc. 25.), ahonnan a kolozsvári színház hódítja el, 1903-ban a Király Színház tagja, itt három évig működik; nemsokára elfogadja a Magyar Színház meghívását, fellepett a Nemzeti Színházban, majd az Operaház sugója lett. Kivált a népszerű életképek komikus szerepeivel ért el nagy sikert. Így a »Goldstein Számik-t 100-szor is játszotta. 1906. okt. 5-én ülte meg 30 éves, 1910. aug. 9-én 35 éves jubileumát. Főbb szerepei: Agamemnon (Szép Heléna), Gargousse (Kalózkirály), Bódi (Náni), Frick (Párisi élet), Passepartout (Utazás a föld körül), Jolivet (Strogoff Mihály utazása), Quicly Tóbiás (Szegény Jonathán), Flink Lőrinc (Három pár cipő), Turteltaub (Milliárdos kisasszony), stb. Színművei: »Irma öröksége«, szmű. Bem. 1893. jún. 27. Budai Színkör. »Hortobágyi virtus«, népsz. 3 felv. Bem. 1894. máj. 9. Városligeti Színkör. (Zenéjét szerzette Orbán Árpád.) »Gyurkovits úr«, boh. 3 felv. (Magyar színpadra alkalmazta.) Bem. 1898. dec. 27. Kisfaludy Színház. Életrajzát megírta »Színész egy félszázadon át« c. könyvében. (Budapest, 1921.) 1923. okt. 1-én nyugdíjba vonult. Sokat fáradozott nyomorgó nyugdíjas kartársai érdekében, akiknek karácsonyi megajándékoztatási akciójában meleg szívvvel buzgólkodott. Sirkövét Incze Sándor szerkesztő emelte, 1927. nov. 1-én. — Felesége: Redlich Irma, megh. 1894. febr. 27-én, Pozsonyban. — Leánya: Jolán, énekesnő. (L. o.) — Fia, Zoltán, egy ideig színész volt.

Gyöngyi Jolán, (Baksay Judit), (Gyöngyi Izsó leánya), színésznő, sz. 1888. aug. 3-án, Budapesten. Az Országos Színészegyesület színiiskoláját végezve, operetténekesnő lett és Magyarország majdnem minden nagyobb városában működött. Hosszabb ideig a debreceni és nagyvárad színház tagja volt, Budapesten pedig a Király Színházban vendégszerepelt. Házasélete egy időre elvonta a színpadtól, de ekkor is folytatta énektanulmányait, majd négy évi házasság után özvegyégre jutott s ekkor mint operaénekesnő tért vissza

a színpadhoz. Két évig Sebestyén Géza buda-miskolci társulatának tagja, majd Nagyváradra hívták. Csehország legjobb német színpadjain is énekelt, Brünn, Prága, Aussig, Gablonz, Teplitz Schönau-ban, sőt Svájcban, Baselben is többször vendégszerepelt. 1929-ben a kiel operagyüttes tagja. Főbb szerepei: Tosca, Salome, Tábornokné (Rózsalovag). Ezenkívül 50 német és 36 magyar betanult partija van.

Gyöngyösi (Horner) Emilia, színésznő. Színpályára lépett 1868. aug. 20-án.

Gyöngyösi Ilka, színésznő, sz. 1858-ban, Baján. Színpályára lépett 1875. nov. 1-én, Sztupa Andornál.

Gyöngyösi Károly, színész. Színpadra lépett 1870. júl. 6-án.

Gyöngyösi Károly, színész, sz. 1882. júl. 17-én, Budapesten. Színpadra lépett 1904-ben.

Gyöngyösi Mária, színésznő, sz. 1898. aug. 14-én, Budapesten. Színpadra lépett 1923. máj. havában.

Gyöngyösi Mici, rövid ideig ügyes táncosnő volt a vidék egyes színpadjain.

Gyöngyösi Nándor író. Szerkesztésében 1912-ben megjelent »Harmath Hedvig emlékalbuma«, mely a korán elhunyt fiatal művésznő életrajzát és 1902–1903-ban írt naplóját ismerteti. A díszes kiállítású albumban Molnár Ferenc, Ujházi Ede és több jeles művésznőnk is írt Harmath Hedvigről.

Gyöngyösi Pál, színész. Színpadra lépett 1827. nov. 15-én. Mint apaszínész drámában és vígjátékban egyaránt jeles volt. A 48-as években Pósa Mihálynál titkárként működött. 1853-ban özv. Dobozynét feleségül vette és Szegedre szerződött Pázmán Mihályhoz, onnan Miskolcra került; itt 15 évig működött. 1871-ben a Nemzeti Színházhoz kapott meghívást jegypénztárosi minőségben. Megh. 1881. aug. 12-én, Budapesten.